

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 5T/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218010756
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Poprocká
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7218010756.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II samosudkyňou JUDr. Danielou Poprockou, v trestnej veci obžalovaného M. A., stíhaného pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 18. marca 2022 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

M. A., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., M. XX/XX,

je vinný, že

v Košiciach na Krajskom riaditeľstve PZ, Krajskom dopravnom inšpektoráte, Oddelenie evidencie vozidiel dňa 23.05.2007 prihlásil do evidencie motorových vozidiel na svoje meno osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, farby šedá metalíza, VIN: H EČV: MI XXXBB, rok výroby 2003, ktoré v presne nezistenej dobe a čase v priebehu mesiaca máj 2007 v havarovanom stave na súčiastky zakúpil od V. O., ktoré mala v užívaní od 02.06.2004, kde ku vozidlu bolo pridelené EČV: KE XXXFE a následne identifikačné VIN číslo z tohto osobného motorového vozidla v presne nezistenom čase použil na identické osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, VIN: H EČV: W-XXXXX S, čiernej farby, ktoré bolo dňa 18.10.2007 v presne nezistenom čase odcudzené na Linke Bahngasse 13, Viedeň, Rakúsko, vlastníkom ktorého bola v tom čase spoločnosť My, O. E. Q., kde hodnota takto odcudzeného osobného motorového vozidla predstavovala sumu 21.499,00 € a toto osobné motorové vozidlo ako vec pochádzajúcu z trestnej činnosti naďalej užíval, pričom dňa 28.11.2007 ho previedol na spoločnosť M-E. A., a.s.,

t e d a

previedol na seba a užíval vec pochádzajúcu z trestnej činnosti v úmysle zakryť jej pôvod v trestnej činnosti a získal pre seba väčší prospech,

t ý m s p á c h a l

zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 233 ods. 2, § 56 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 1.000,00 (jedentisíc) €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Trestné stíhanie M. A. sa na podpísanom súde vedie na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1PV 518/2015/8803 zo dňa 24.05.2018, podľa ktorej sa obžalovaný mal dopustiť zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona spôsobom v obžalobe, resp. vo výrokovej časti tohto rozsudku popísaným.

O citovanej obžalobe rozhodol podpísaný súd už dvakrát, na hlavnom pojednávaní dňa 09.11.2018 aj dňa 23.10.2020, v oboch prípadoch tak, že podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku oslobodil M. A. spod citovanej obžaloby, pretože mal zato, že výsledky vykonaného dokazovania nevedli k jednoznačnému a bezpochybnému záveru o tom, že prejednaný skutok obžalovaný spáchal. O odvolaniach prokurátora proti rozsudkom vydaným pod sp. zn. 5T 45/2018 rozhodol Krajský súd v Košiciach uzneseniami sp. zn. 4To/15/2019 zo dňa 30.08.2019 a naposledy sp. zn. 4To/17/2021 zo dňa 29.10.2021, v oboch prípadoch rovnako tak, že zrušil rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Naposledy odvolací súd konštatoval, že okresný súd po prvom zrušení veci len formálne doplnil dokazovanie, aby následne nepostupoval v zmysle intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu, dôkazy opätovne vyhodnotil jednoznačne v prospech obžalovaného, keď sa neriadil ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a takýto postup súdu vyhodnotil ako hraničiaci so svojvôľou pri rozhodovaní. Podľa odvolacieho súdu nie je možné oslobodzovať konanie páchatel'ov iba z toho dôvodu, že neexistuje ich priznanie, resp. ak absentuje priamy dôkaz tak, ako v danom prípade, v ktorom však je ucelená sieť dôkazov vedúca k tomu, že skutok nemohol spáchať nikto iný ako obžalovaný. Uložil okresnému súdu, aby zákonným spôsobom získané dôkazy prísne logicky vyhodnotil, každý dôkaz samostatne a tiež ich vzájomných súvislostiach, dôsledne sa riadil ustanovením § 327 ods. 1 Trestného poriadku v zmysle ktorého je viazaný právnym názorom vysloveným odvolacím súdom.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného a svedkov, prečítaním zápisníc o výpovediach svedkov z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku, odborných vyjadrení a listín.

Obžalovaný M. A. poprel trestnú činnosť v celom rozsahu už v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu a uviedol, že osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat kúpil od Z. O. v havarovanom stave nie na náhradné diely, ale za účelom opravy. Pojem „totálna škoda“ používa poisťovňa, čo pre ňu znamená neekonomická oprava. Neznamená to však, že vozidlo nie je možné opraviť a že je použiteľné len na súčiastky. Pred pánom O., ale aj V. O., ktorá bola majiteľkou vozidla, hovoril, že ho kupuje za účelom opravy. Vozidlo našiel E., s ktorým aj bol vozidlo pozrieť a zabezpečili jeho prevoz. V tom čase sa venoval oprave vozidiel, viac-menej len pre známych, v prenajatej garáži a k nej patriacemu dvoru. Dielňu nemal vybavenú na to, aby v nej mohol opravu predmetného vozidla zrealizovať, preto stálo na dvore kým hľadal niekoho, kto by mu s opravou vozidla pomohol. Jedným z opravárov vozidiel, s ktorými sa v tom čase stýkal, bol pán K., na ktorého sa aj v minulosti obracal v prípadoch s ktorými si nevedel sám dať rady. Pán K. bol veľmi zručný a schopný opravár, ktorý si predmetné vozidlo prezrel, nechal si čas na rozmyslenie a potom sa vyjadril, že opravu zrealizuje. Vozidlo zobral, vykonal opravu, za ktorú mu zaplatil dohodnutú sumu. K. vykonal opravu vozidla svojpomocne, preto k tomu nie sú doklady. Následne bolo vozidlo podrobené súdno-znaleckému skúmaniu a nakoľko znalec neupozornil na prípadné nezhody, vozidlo bolo napísané na obchodnú spoločnosť M-E., s.r.o., ktorej konateľom bol od roku 2006. Kontrola originality v tom čase zavedená nebola. Nepamätá, či pri prihlasovaní bola zo strany polície vykonaná obhliadka vozidla. Druhým konateľom spoločnosti M-E., s.r.o. bol E.. Volkswagen Passat sa používal na firemné účely, jazdil ním on, E., ale aj ostatní zamestnanci spoločnosti. Počas siedmich až ôsmich rokov boli na vozidle vykonané bežné policajné kontroly, bez negatívnych zistení. Nemal tušenie, že bolo manipulované s VIN číslom, dozvedel sa o tom až vtedy, keď mu bolo predmetné vozidlo zaistené a podrobené expertíze. Nevie kto by mal záujem na pozmenení VIN čísla, on ho neprerábal, so žiadnym iným vozidlom Volkswagen Passat do kontaktu neprišiel a netuší

ako je možné, že na vozidle, ktoré toľké roky používal, bolo VIN vozidla odcudzeného v Rakúsku, ktoré malo byť vyrobené v roku 2007.

V rámci druhého výsluchu obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikdy netvrdil, že pán K. vykonal opravu predmetného vozidla sám, vlastnými rukami. V tom čase sa pohyboval medzi ľuďmi, ktorí sa zaoberali predajom a nákupom vozidiel a mohol opravu posunúť niekomu inému. Vozidlo mu dal opraviť ako fyzická osoba, za opravu mu zaplatil cca 100.000,- Sk. Ako fyzické osoby si nemuseli vystaviť doklady o zaplatení ceny za opravu, čo ale neznamená, že za opravu nezaplatil. Opäť zdôraznil, že v čase kedy bolo predmetné vozidlo opravené, nemal ani len stavebné povolenie na autoservis. Pracoval v garáži, v ktorej sa v žiadnom prípade nedali vykonávať lakovacie práce. Keď svedok E. vypovedal, že K. im nosil niečo nalakovať, tak to bolo neskôr, až dva roky po oprave predmetného vozidla. Vozidlo, na ktorom mali byť pozmenené identifikačné znaky a ktoré malo byť ukradnuté v Rakúsku, bolo pôvodne čiernej farby. V období kedy sa predmetné vozidlo používalo v spoločnosti M-E. A., bola na ňom dopravná nehoda, ku ktorej bola privolaná dopravná polícia, pretože účastníkom nehody bol aj chodec. Zo záznamu o dopravnej nehode je možné zistiť akej farby bola karoséria. Pri oprave vozidla po tejto dopravnej nehode, si v servise na K. XX v C. nikto z tých, ktorí na vozidle pracovali nevšimol, že by bolo pôvodne čiernej farby.

Svedok O. E. vypovedal na hlavnom pojednávaní bez rozporov oproti jeho výpovedi z prípravného konania. S obžalovaným podnikali so spoločnosťou M-E. A., s.r.o., ktorá sa venovala oprave motorových vozidiel. Osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat kupoval spolu s obžalovaným od pani O.. Vozidlo v havarovanom stave dali previezť k svojej dielni, ktorú mali zriadenú v prenajatej garáži. V tom čase tam vykonávali menšie opravy vozidiel, výmenu olejov, kontrolu brzd a pod.. Technologické zariadenie na lakovanie vozidiel nemali. Oprava zakúpeného vozidla bola nad možnosti vybavenia ich dielne, bolo poškodené viac, ako sa pôvodne javilo. Vozidlo bolo odstavené na dvore pred garážou. V tom čase spolupracovali aj s pánom K., ktorý sa ponúkol, že im pomôže. S opravami vozidiel mal K. lepšie skúsenosti a aj v iných prípadoch im zvykol vypomôcť radou alebo opravou. Pre odstup času sa k detailom stavu vozidla v čase jeho kúpy vyjadriť nevedel. Vlastníkom motorového vozidla bol najprv obžalovaný, neskôr bolo prepísané na spoločnosť M-E. A., s.r.o.. V čase kúpy aj v čase prepisu malo vozidlo farbu šedá metaliza, rok jeho výroby si nepamätá. Vozidlo v rámci bežnej prevádzky spoločnosti používal aj on, niekedy sa požičalo zákazníkom. Jazdilo sa ním aj mimo územia SR. Počas niekoľkých rokov bolo len raz poškodené (blatník a ľavé svetlo), opravu na vozidle zvládol sám. Nevie, či pán K., ktorý prevzal vozidlo na opravu v havarovanom stave, ho opravoval sám, nebol pri tom. Určite však mal K. lepšie vybavenú dielňu ako oni, ktorí len začínali s prevádzkou a nemali ani lakérňu.

Svedok Z. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 2004 si zakúpil osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat striebornej farby v predajni v Michalovciach, kde vozidlo bolo následne servisované. Išlo o predvádzacie vozidlo, model 1.9 Tdi so šesťstupňovou manuálnou prevodovkou a celkom slušným vybavením, ktoré malo v čase kúpy najjazdených asi 200 km. Vozidlo kupoval na lízing a počas toho ako ho užíval nerobil na ňom žiadne úpravy. V roku 2007 havaroval v obci K., bola zničená predná karoséria, náprava, motor, strecha. Po nehode dal vozidlo na opravu do autorizovaného servisu, kde mu však povedali, že oprava by bola nerentabilná. Vozidlo malo havarijné poistenie, preto tlačil na servis, aby mu ho opravili. Naďalej mu tvrdili, že sa to neoplatí. Počas procesu riešenia poistnej udalosti prejavili záujem o kúpu havarovaného vozidla dvaja páni, z ktorých jeden bol obžalovaný. Po skončení procesu s poisťovňou sa s nimi dohodol na kúpnej cene 120.000,- Sk. Pri odhlasovaní vozidla z evidencie bola na Dopravnom inšpektoráte v Michalovciach jeho manželka V. O.. Následne bolo vozidlo odťahovou službou prevezené, pravdepodobne do Košíc. Obžalovaný sa v jeho prítomnosti vyjadril tak, že vozidlo chce opraviť. Následne už s obžalovaným, ktorého dovtedy nepoznal, do styku neprišiel.

Svedok bol v štádiu prípravného konania konfrontovaný s obvineným, pričom k okolnostiam a účelu kúpy ani rozsahu poškodenia osobného motorového vozidla v čase predaja sa nepodarilo zistiť žiadne iné skutočnosti.

(V štádiu prípravného konania bol svedok vypočutý len pred vznesením obvinenia obžalovanému).

Svedok Z. M., bývalý zamestnanec Krajského riaditeľstva PZ, Okresného dopravného inšpektorátu v Košiciach, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na základe dokladov, ktoré mu v prípravnom konaní predložil vyšetrovateľ je zrejmé, že bol to on kto vykonal ohliadku karosérie a motora osobného motorového vozidla značky Volkswagen Passat, na základe ktorej bolo vozidlo zaevidované na M. A.. Pri prehliadke vozidla nič zvláštne nespozoroval. Bežnou vizuálnou obhliadkou totižto nie je možné zistiť znaky menenia identifikátorov, prebité číslo VIN by bolo možné zistiť iba expertízou. Do evidencie

vozidiel bolo možné zapísať nielen pojazdné, ale aj havarované vozidlá. Obžalovaného poznal od roku 1993 v tej súvislosti, že nosil vozidlá zo zahraničia, ktoré on prihlasoval. Na dopravnom inšpektoráte pôsobil 20 rokov a pri výkone služby takto spoznal viacerých ľudí. Navyiac, obžalovaný mu v jednom prípade opravoval vozidlo v jeho servise v K., pričom dopravná nehoda bola hlásená aj na poisťovni. To, že obžalovaného poznal, nemohlo ovplyvniť prihlásenie vozidla Volkswagen Passat. V súvislosti s vozidlami, ktoré prihlasoval do evidencie obžalovaný, neviduje žiaden iný obdobný problém.

Svedok K. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že jeho už nebohý otec L. K. sa venoval oprave motorových vozidiel, najprv v malej dielni v K., neskôr v servise na B. E.. G. či podnikal na základe živnostenského oprávnenia alebo s obchodnou spoločnosťou, ale zamestnancov nemal. Bol v tejto oblasti skúsený, veľmi zručný a okrem lakovania vozidiel opravoval všetky závady, aj havarované vozidlá. Pre takúto činnosť mal potrebné technické vybavenie, aj keď nie na úrovni dnešných špeciálnych zariadení a pomôcok, ale dokázal dať dokopy vozidlá, ktoré boli vo veľmi zlom stave. Nepamätá si na to, či otec opravoval motorové vozidlo Volkswagen Passat. Do jeho servisu chodil len vtedy, keď si potreboval umyť auto, v tom čase hral aktívne hokej. Obžalovaného pozná odmalička ako známeho jeho otca. Nepamätá, či sa s obžalovaným stretol v otcovom servise. V inkriminovanom období pravdepodobne nebol v autoservise obžalovaného, ale vie, že kamaráti v tejto oblasti si navzájom posúvali prácu. Keď sa v prípravnom konaní vyjadril tak, že obžalovaný mal vybavený servis obdobne ako jeho otec, hovoril o vybavení servisu obžalovaného v roku 2016, teda v čase kedy vypovedal. Zdôraznil, že vyšetrovateľ ktorý ho vypočúval navodil takú atmosféru, že A. chce hodiť nejakú vinu na jeho už nebohého otca. On nevedel o čo presne ide, vyšetrovateľ mu nepovedal v akom období sa nejaký trestný čin mal stať. Keď mu vyšetrovateľ predložil zápisnicu o jeho výsluchu k prečítaniu prišlo mu to tak, akoby ho niekto chcel „chytiť na hruškách“, resp. použiť túto jeho výpoveď na obvinenie nejakej osoby. Zdôraznil, že v inkriminovanom období sa obdobné „búračky“ opravovali bežne, pričom dnes aj dielne, ktoré sú perfektne vybavené, nevedia urobiť tak kvalitnú opravu.

Svedok T. K. vypovedal, že vo firme Módna tvorba pracuje už niekoľko rokov ako mechanik šijacích strojov. Pred viac ako desiatimi rokmi jeho zamestnávateľ vlastnil šesť alebo sedem garáží, z ktorých jednu si prenajímal obžalovaný. Táto garáž bola stavaná na jedno vozidlo a nebolo v nej toľko miesta, aby sa tam dali vykonávať napríklad lekýrnické práce. Neskôr obžalovaný kúpil od Módnej tvorby všetky garáže aj s pozemkom a postavil si tam servis. Asi pred desiatimi až jedenástimi rokmi videl na dvore Módnej tvorby Volkswagen Passat šedej metalízy v havarovanom stave, vzhľadom na poškodenie pravdepodobne nepojazdné. Na dvore bolo odstavené mesiac alebo dva, nevidel kto, kedy a ako vozidlo z dvora zobral. V tom období obžalovaný pracoval v Nemecku, vtedy bola garáž zatvorená a nikto do nej nechodil. S obžalovaným, s ktorým sa pozná od detstva, sa o tomto vozidle nerozprával, nevie teda aký mal s vozidlom zámer.

Svedok B. U. vypovedal, že pravdepodobne v roku 2007 videl motorové vozidlo Volkswagen Passat šedej farby zakryté plachtou vo dvore, v ktorom mal obžalovaný garáž a Honda, kde on pracoval ako mechanik, tam mala sklady. Do skladu chodieval často a vozidlo videl aj sčasti odkryté. Nepamätá si ako dlho tam toto vozidlo stálo. Garáž, ktorú v tom čase užíval obžalovaný pripomínala skôr sklad, bolo v nej plno vecí, bordel, špina. Určite nemohla byť využívaná na lakovanie. Nemá vedomosť o tom, aby sa v nej v tom čase vykonávali nejaké opravy vozidiel. Obžalovaný v tom období pracoval aj v Nemecku a v garáži okrem neho a jeho otca iné osoby nevidel. V rámci objektu Hondy bola zriadená kaviareň s reštauráciou. Túto navštevoval obžalovaný, ale aj toho času nebohý pán K., ktorý často sedel s obžalovaným a rozprávali sa o autách. Pán K. robil s autami a od obžalovaného vie, že mu vedel pomôcť aj s opravou predmetného vozidla. Nevie, či K. mal v kritickom období servis alebo dielňu, ale podľa jeho rečí sa určite pohyboval v oblasti opravy áut. Nevie ani to, či Volkswagen Passat obžalovanému opravil sám, alebo či mu dohodil niekoho iného.

Svedok P. G. pozná obžalovaného 25 až 30 rokov, majú kamarátsky vzťah. Vždy ho vnímal ako automechanika, ktorý pred rokmi vykonával drobné opravy vozidiel v jednej z garáží patriacich Módnej tvorbe, v K., kam za ním chodieval. Išlo o malú garáž, kde boli sťažené podmienky pre prácu. Neskôr ich spoločný kamarát postavil predajňu motoriek Honda v tesnej blízkosti týchto garáží, takže s obžalovaným sa vídali denno-denne. V rámci predajne Honda sa prevádzkovala aj kaviareň a reštaurácia, kde sa stretával kopec nadšencov motorizmu. Chodieval tam aj nebohý L. K., ktorého videl skoro každý deň sedieť pri jednom stole s obžalovaným a ich rozhovory sa točili stále okolo nových, pekných, ale aj pokazených áut. Vždy preberali nejaké pracovné záležitosti, v tých časoch nebol internet, takže súciastky

sa zháňali ako sa dalo. Do ich rozhovorov na tému áut sa nezapájal, lebo osobne nemal možnosť im pomôcť a v tomto odbore sa prakticky nevyznal. Pokiaľ potreboval menšiu opravu svojho vozidla, obrátil sa vždy na obžalovaného. V čase keď využíval garáž lakýrnické práce nevykonával, začal to robiť až keď si postavil servis. Nevie na aké konkrétne práce bol zameraný L. K., ale opravám vozidiel sa venoval neustále, vždy mal čierne ruky. Raz ho navštívil, ale do dielne len nazrel, pamätá si rozobraté auto, avšak výbavu dielne určite nie. Obžalovaný s ním nerozprával o okolnostiach kúpy motorového vozidla Volkswagen, takéto veci nikdy spolu neriešili. Z rozhovorov obžalovaného a L. K. usúdil, že spolupracovali v oblasti vozidiel, avšak k predmetnému vozidlu a jeho oprave sa vyjadriť nevedel. Na Volkswagene nevýraznej farby videl niekoľkokrát aj obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané zápisnice o výsluchu svedkov z prípravného konania:

V. O., ktorá vypovedala, že niekedy v roku 2004 kúpili s manželom Z. O. v spoločnosti N. v M. osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat farby šedá metalíza, VIN: H ktoré bolo predvádzacím vozidlom a malo najazdených niekoľko málo kilometrov. Do evidencie motorových vozidiel bolo prihlásené na jej meno od 02.06.2004 do 23.05.2007. Vozidlo užíval manžel, ktorý mal s vozidlom v roku 2007 dopravnú nehodu, pri obci K. narazil v mikrosprávku do stromov. Následne havarované vozidlo predal, k okolnostiam predaja ani k stavu vozidla v čase predaja sa vyjadriť nevedela.

M. E., ktorý od roku 2009 pracuje v spoločnosti M-E. A., s.r.o., predtým M-E. A., s.r.o., K. XX, C., ako autoklamiar, vypovedal, že osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat farby šedá metalíza, EČV: KE XXXFE bolo v servise už v období keď v ňom začal pracovať, využívali ho všetci zamestnanci.

M. J., ktorý v spoločnosti M-E. A., s.r.o. pracoval ako automechanik do 28.02.2016, potvrdil, že osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat, EČV: KE XXXFE bolo v servise používané na služobné účely, napríklad prepravu súčiastok. K okolnostiam kúpy a evidovania vozidla sa vyjadriť nevedel.

P. J., ktorý v spoločnosti M-E. A., s.r.o. pracuje od roku 2006 v pozícii autolakovníka, a ktorý sa pre časový odstup k predmetnému vozidlu vyjadriť nevedel.

P. C., ktorý v spoločnosti M-E. A., s.r.o. pracoval ako automechanik od septembra 2013 do júna 2017, kedy podľa jeho výpovede osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Passat šedej farby slúžilo ako firemné, zamestnanci ho používali na prepravu súčiastok, odvoz zákazníkov a podobne.

Na hlavnom pojednávaní boli ďalej prečítané:

Znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu PZ ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2016/1690 z ktorého vyplýva, že identifikačné číslo vyrazené na karosérii motorového vozidla VOLKSWAGEN Passat, EČV: KE XXXFE bolo pozmenené tak, že pôvodné identifikačné číslo VIN: H bolo odstránené brúsením a na jeho miesto bolo vyrazené falošné identifikačné číslo: H

Odborné vyjadrenia vypracované Ing. B. M., PhD., znalcom v odbore Doprava cestná, odvetvie Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, Odhad hodnoty cestných vozidiel č. 20/2016 z 25.03.2016 a č. 41/2016 zo dňa 27.06.2016, ktorými bola určená všeobecná hodnota odcudzeného osobného motorového vozidla Volkswagen Passat 1.9 Tdi, VIN: H ku dňu 23.05.2007 na 19.739,00 € vrátane 20% DPH (594.657,11 Sk) a ku dňu 18.10.2007 na 21.499,00 € vrátane DPH (647.678,87 Sk).

Výsledky právnej pomoci, ktorú poskytla Rakúska republika, Krajské policajné riaditeľstvo Viedeň preukazujú, že veliteľstvo Mestskej polície Landstrasse podalo dňa 21.10.2007 oznámenie na neznámeho páchatela z dôvodu krádeže osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, EČV: W-XXXXX S na Linke Bahngasse 13, Viedeň 3 v medziobdobí od 18.10.2007 do 21.10.2007. Vozidlo bolo vo vlastníctve spoločnosti O. AG, ktorá sa vrátenia vozidla vzdala, nakoľko jej poisťovňa za vozidlo vyplatila sumu 11.300,00 €. Vo veci boli vypočutí zástupcovia poškodeného T. Y. F., Dr. K. I. a T. W. A.. Posledne menovaný vypovedal, že 18.10.2007 odstaviť vozidlo k parkovaniu a 21.10.2007 zistil, že bolo odcudzené. Ani ostatní svedkovia nemali podozrenie na páchatela. Znalec určil pre poisťovňu Wiener Städtische, Vienna Insurance Group hodnotu odcudzeného vozidla vrátane špeciálnej výbavy na 11.300,00 € bez DPH. Súčasným právoplatným vlastníkom motorového vozidla je poisťovacia

spoločnosť WIENER Städtische, ktorá sa vzdala práva na prevzatie vozidla (z ekonomických dôvodov) v prospech Slovenskej republiky.

Správa Okresného riaditeľstva Michalovce, Okresného dopravného inšpektorátu vypovedá o tom, že osobné motorové vozidlo Volkswagen 3B Passat, EČV: KE XXXFE VIN: H bolo evidované v dobe od 22.12.2003 do 02.06.2004 na spoločnosť N., spol. s r.o., M., I. 17, od 02.06.2004 do 23.05.2007 na subjekt V. O., O. nad L., U. XXX, IČO: XX XX XX XX a dňa 23.05.2007 bolo odhlásené na osobu M. A., nar. XX.XX.XXXX.

Spis vozidla vedený Krajským riaditeľstvom PZ v Košiciach, Krajským dopravným inšpektorátom, Oddelením evidencie vozidiel vypovedá aj o tom, že dňa 23.05.2007 bola obžalovaným podaná žiadosť o zapísanie motorového vozidla do evidencie motorových vozidiel Dopravného inšpektorátu v Košiciach. Podľa záznamu o vykonaní fyzickej kontroly vozidlo dňa 23.05.2007 kontroloval npor. Z. M.. V technickom preukaze bol obžalovaný zapísaný ako nový držiteľ a zároveň vlastník dňa 25.04.2007. Obžalovaný podal dňa 28.11.2007 žiadosť o vykonanie zmeny držiteľa a vlastníka na M-E. A., s.r.o., ktorá spoločnosť dala písomný súhlas s prevodom. V rámci viacerých exekučných konaní vedených proti povinnému M-E. A., s.r.o., boli vydané obmedzenia nakladať s predmetným motorovým vozidlom.

Záznam dopravnej nehody a zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody s jej prílohou - fotodokumentáciou sú dôkazmi o tom, že dňa 20.07.2011 v katastri obce Z. T. bolo účastníkom dopravnej nehody osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat EČV: KE XXXFE, ktoré viedol Q. O.. Vlastníkom motorového vozidla bola v tom čase M-E. A., s.r.o., K. XX, Košice. Pri dopravnej nehode, druhým účastníkom ktorej bol chodec, došlo k poškodeniu ľavého predného blatníka a ľavej časti čelného skla vozidla. Obhliadka vozidla po dopravnej nehode trvala od 14,26 hod. do 15,18 hod., bez ďalších závadových zistení. Na mieste dopravnej nehody boli vykonané aj ďalšie opatrenia, v zmysle pátrania v evidenciách, s negatívnym výsledkom, teda vozidlo účastné dopravnej nehody nebolo v pátraní.

Správa Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, Odboru kriminálnej polície zo dňa 17.10.2015 vypovedá o tom, že v areáli spoločnosti M-E. A., s.r.o. na ul. K. č. XX v C. bolo v rámci prehliadky iných priestorov a pozemkov zaistené osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat farby šedá metalíza EČV: KE XXXFE, VIN: H ktoré vykazovalo znaky pozmeňovania a falšovania identifikačných znakov. Vozidlo bolo podrobené kriminalistickej expertíze, ktorou bolo zistené, že pôvodné identifikačné číslo bolo odstránené brúsením a na jeho miesto bolo vyrazené falošné, vyššie uvedené identifikačné číslo, namiesto pôvodného VIN: H Zo správy PPZ, ÚMPS, NÚ Sirene je zrejmé, že vozidlo s týmto VIN bolo dňa 18.10.2007 ukradnuté na Linke Bahngasse 13 v Rakúsku.

Rozhodnutie Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach č.p.: KRPZ-KE-KD14-1495/2015 zo dňa 16.11.2015, ktorým bolo vyradené z evidencie vozidlo továrenskej značky Volkswagen Passat, šedej metalízy, EČV: KE XXXFE, VIN: H ktorého vlastníkom a držiteľom bola spoločnosť M-E. A., s.r.o..

Záznam zo dňa 07.08.2015 svedčí o tom, že po zaistení vozidla v areáli M-E. A., s.r.o. bolo toto prevzaté do úschovy Ministerstva vnútra SR (Centrum podpory Košice, Sklad Kukoreliho kasárne, Rampová 7, Košice).

Fotografie nasvedčujú pre rozsiahle poškodenie karosérie motorového vozidla Volkswagen Passat v čase kedy ho zakúpil obžalovaný od V. O..

Fotografie predložené obžalovaným zachytávajú priestor a vybavenie garáže na ul. K. XX v Košiciach, ktorú obžalovaný využíval v inkriminovanom období aj ako dielňu.

Úmrtý list vystavený Matričným úradom Mestskej časti Košice - J. dňa 02.12.2016 preukazuje, že L. K., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom Košice - A. C., A. 9, zomrel dňa XX.XX.XXXX.

Správa Daňového úradu Košice zo dňa 09.05.2017 vypovedá o tom, že za daňový subjekt M-E. A., s.r.o. boli oprávnení konať M. A., O. E., E. M. a L. M.. Daňový subjekt zanikol dňom 07.10.2016 dobrovoľným výmazom. Právnym nástupcom subjektu sa stala spoločnosť N. A. s.r.o. so sídlom v J. nad I. a následne 02.12.2016 spoločnosť H. s.r.o. so sídlom v Košiciach. Spoločnosť M-E. A. s.r.o. nepodala

daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobia rok 2015 a rok 2016. Daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty spoločnosť podala za obdobie 04, 06 až 12/2015, 01 - 04/2016 a dodatočné za 01 - 12/2015 a 01 - 03/2016. Tieto daňové priznania daňový úrad v prílohe predložil.

Stavebné povolenie č. MK-08/224 538-02/IV-Ka vydané dňa 19.11.2008 Mestom Košice, pracovisko Košice - B. umožnilo stavebníkovi M-E. A., s.r.o. stavbu autoservisu v zmysle stavebnej úpravy a dostavby objektu v katastrálnom území B. M., ul. K., C., na parc. č. XXX/X, XXX/X a XXX/X.

Správy bánk preukazujú, že obžalovaný M. A. ako fyzická osoba ani spoločnosť M-E. A., s.r.o. neboli evidovaní ako klienti Poštovej banky, a.s., PrivatBanky, a.s., OTP banky Slovensko, a.s., Primabanky Slovensko, a.s., UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Sberbank Slovensko, a.s., Slovenskej sporiteľne, a.s., Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s., VÚB, a.s., BKS Bank AG, pobočky zahraničnej banky v SR, Citybank Europe plc, pobočky zahraničnej banky, ZUNO BANK AG, Oterbank AG, pobočky zahraničnej banky v SR, KDB Bank Europe, Ltd., Komerční banky, a.s., J&T banka, a.s., pobočky zahraničnej banky, FIO banky, a.s., COFIDIS SA, pobočky zahraničnej banky, mBank.sk ani BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA. Účet ani iný druh majetku na osobu obžalovaného nebol vedený ani v Československej obchodnej banke, a.s., v ktorej však bol vedený účet spoločnosti M-Tech A., s.r.o. od 18.11.2013 do 01.01.2015, kedy bol zatvorený z podnetu banky. Na účte bola od 01.12.2014 do jeho zrušenia vedená exekúcia z Daňového úradu Košice vo výške 3.322,72 €.

Správa Tatrabanky, a.s. a jej prílohy - výpisy z účtov vypovedajú o tom, že v tejto banke mali vedené účty obžalovaný a od 23.05.2006 aj M-E. A., s.r.o.. Na účte obžalovaného bolo v období rokov 2013 až 2016 päť exekúcií, na účte M-E. A., s.r.o. boli v roku 2016 štyri exekúcie. M-E. A., s.r.o. nebol klientom Wüstenrot stavebnej sporiteľne, a.s., kým obžalovaný čerpal z tejto banky v roku 2009 úver vo výške 3.386,00 €, ktorý je splácaný mesačnými splátkami po 44,14 €, ako to banka podložila aj výpismi z úverového účtu za obdobie 2016 - 2017. Obžalovaný je aj klientom Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. v súvislosti so stavebnými úvermi, o ktorých svedčí správa tejto banky. M-E. A., s.r.o. nikdy nebola jej klientom.

Výpis z Obchodného registra Okresného súdu Košice I na subjekt M-E. A., s.r.o., ktorý mal sídlo na K. XX v C. - K. a v predmete činnosti mal okrem iného opravu karosérií motorových vozidiel. Obžalovaný bol jeho konateľom od 06.05.2006 do 06.10.2016, spolu s ním bol od 06.05.2006 konateľom O. E., tento do 06.06.2016, následne od 07.06.2016 do 06.10.2016 konal za spoločnosť aj E. M.. Spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia dňa 07.10.2016, právnym nástupcom sa stala spoločnosť EuroCell Slovakia, s.r.o., O. 12, J. nad I.. Táto spoločnosť, ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, zanikla 16.11.2016 zlúčením so spoločnosťou H. s.r.o., Q. XX, Košice - Mestská časť A. M..

Správa Sociálnej poisťovne, pobočka Košice vypovedá o tom, že obžalovaný ako štatutárny zástupca spoločnosti M-E. A., s.r.o., za obdobie 10/2015 až 4/2016 neodviedol za zamestnancov prihlásených na sociálne poistenie poistné v celkovej výške 912,12 €. Za obdobie 5/2016 nepredložil mesačný výkaz poistného a príspevkov, za čo mu bola uložená pokuta. Obžalovaný bol registrovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba od 01.07.2001 do 11.06.2010. Evidujú sa neuhradené pohľadávky na penále v celkovej sume 1.339,88 €, ktoré sú vymáhané výkonom v správe citovaných rozhodnutí. Prílohu správy tvorí registrácia zamestnancov spoločnosti M-E. A., s.r.o. ku dňu 01.06.2006.

Správy Okresného úradu Košice, Katastrálneho odboru a Okresného úradu Košice - okolie, Katastrálneho odboru svedčia o tom, že obžalovaný nie je vedený ako vlastník nehnuteľností v miestnej pôsobnosti týchto odborov.

Správa Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu a jej prílohy vypovedajú o tom, aké vozidlá vlastnili, prípadne držali obžalovaný a spoločnosť M-E. A., s.r.o. (do 04.05.2017). Okrem iných obžalovaný vlastnil od 23.05.2007 do 28.11.2007 Volkswagen Passat Z.: H šedej metalízy. Vlastníkom tohto vozidla sa dňa 28.11.2007 stala spoločnosť M-E. A., s.r.o..

Správy okresných súdov so sídlom v Košiciach vypovedajú o tom, že obžalovaný ani spoločnosť M-E. A., s.r.o. nie sú účastníkmi žiadneho konania na Okresnom súde Košice I ani na Okresnom súde Košice - okolie. Ku dňu 27.04.2017 voči obžalovanému neboli na Okresnom súde Košice II vedené žiadne exekučné konania, spoločnosť M-E. A., s.r.o. vystupovala ako povinná osoba v troch exekučných

konaniach, v rámci ktorých boli vymáhané sumy 55,58 €, 600,25 € a 2.577,45 € s príslušenstvom. Obžalovaný bol odporcom v civilnom konaní o zaplatenie sumy 10.713,60 € s príslušenstvom.

Správy zdravotných poisťovní s prílohami vypovedajú o tom, že obžalovaný dlhoval Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. na poistnom sumu 914,31 €, pohľadávka bola vymáhaná súdnymi exekútormi. Spoločnosť M-E. A., s.r.o. neodvádzala riadne poistné za zamestnancov a zamestnávateľa, v dôsledku čoho evidovala Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. pohľadávku v sume 464,80 € (mesiace apríl 2015 až apríl 2016) a ako trovy konania 10,00 €. M-E. A., s.r.o. bol registrovaný ako zamestnávateľ aj v Union zdravotnej poisťovni, a.s. od 01.01.2007 do 10.04.2016. Bol povinný predkladať mesačné výkazy preddavkov na verejné zdravotné poistenie za svojich zamestnancov, povinnosť si nespĺnil, keď nepredložil výkaz za obdobie 04/2016. Platiteľ poistného neuhradil zdravotné poistenie za svojich zamestnancov za obdobie 01 - 03/2016, pohľadávka na poistnom činí 31,79 €. Rovnako zamestnávateľ M-E. A., s.r.o. dlhuje na poistnom za obdobie od 01/2016 až 05/2017 56,91 €.

Správa o povesti obžalovaného z miesta trvalého bydliska má evidenčný charakter, keďže Miestnemu úradu Mestskej časti Košice - J. nie je o rodinných a majetkových pomeroch a ani o správaní obžalovaného v mieste bydliska nič známe.

Odpis registra trestov je dôkazom o tom, že obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol. Jeden záznam v ňom však svedčí o tom, že trestné stíhanie proti obžalovanému pre prečin podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona bolo uznesením Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3Pv 120/18/8803 zo dňa 07.01.2019 (právoplatné dňa 21.01.2019) podmiennečne zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov (do 21.01.2020). Okresná prokuratúra Košice II uznesením zo dňa 27.03.2020 vyslovila, že M. A. sa v skúšobnej dobe podmiennečného zastavenia trestného stíhania osvedčil.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je základným a nevyhnutným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou pristupoval k vykonaniu dôkazov svedčiacich v prospech obžalovaného, ako aj dôkazov svedčiacich v jeho neprospech. Vykonal pritom všetky dôkazy ktoré procesné strany navrhli, čím prokurátorovi ani obžalovanému neuprel práva zaručené im zákonom v kontradiktórnom konaní. Všetky dôkazy tak, ako sú vyššie v odôvodnení tohto rozsudku popísané, boli získané zákonným spôsobom a v súlade so zákonom aj na hlavnom pojednávaní aj vykonané. Nakoľko súdu neboli známe žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by bolo možné na hlavnom pojednávaní vykonať, dokazovanie uzavrel a následne dôkazy v súlade so zásadou podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil, každý samostatne, ako i v ich vzájomnej nadväznosti. Opätovne zvážil a prehodnotil všetky okolnosti prípadu, starostlivo a dôsledne, rešpektujúc aj ustanovenie § 327 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého je viazaný právnym názorom, ktorý v danom prípade vyslovil odvolací Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 4To/15/2019 zo dňa 30.08.2019 a naposledy aj v uznesení sp. zn. 4To/17/2021 zo dňa 29.10.2021, podľa ktorých vykonané dôkazy, i keď nepriame, vytvorili ucelenú reťaz svedčiacu o tom, že žalovaného skutku sa mohol dopustiť jedine obžalovaný.

Podľa obžaloby mal M. A. na Krajskom riaditeľstve PZ, Krajskom dopravnom inšpektoráte, Oddelení evidencie vozidiel dňa 23.05.2007 prihlásiť do evidencie motorových vozidiel na svoje meno osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, farby šedá metalíza, VIN: H rok výroby 2003, ktoré kúpil v máji 2007 v havarovanom stave od V. O. a následne VIN číslo z tohto osobného motorového vozidla v nezistenom čase použiť na identické čierne osobné motorové vozidlo, VIN: H rok výroby 2007, EČV: W-XXXXX, ktoré bolo dňa 18.10.2007 odcudzené vo Viedni v Rakúsku a toto motorové vozidlo, ktoré pochádzalo z trestnej činnosti, mal užívať aj po tom, ako ho dňa 28.11.2007 previedol na spoločnosť M-E. A., a.s..

Výpoveďou obžalovaného, svedkov V. O., Z. O., O. E. i Z. M., tiež celým radom listín bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný skutočne v priebehu mesiaca máj 2007 zakúpil od subjektu V. O. osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat, farby šedá metalíza, VIN: H rok výroby 2003, ktoré malo pridelené EČV: MI XXXBB, po tom, ako toto vozidlo vyhľadal jeho spoločník O. E. a po dohode s Z. O., ktorý vozidlo užíval. Vozidlo bolo zakúpené podnikateľkou V. O., manželkou Z. O., dňa 02.06.2004 od spoločnosti N., spol. s r.o., ktorá ho používala ako prevádzacie. Obžalovaný kúpil vozidlo v havarovanom stave, nakoľko autorizovaný servis, podľa vyjadrenia svedka O., odmietol vozidlo po dopravnej nehode opraviť aj napriek naliehaniu menovaného, ktorý dopravnú nehodu spôsobil. Autorizovaný servis

dôvodil, že poisťovňa vyhodnotila poistnú udalosť ako totálnu škodu. Z miesta bydliska O. bolo vozidlo odťahovou službou prevezené do Košíc a na Okresnom dopravnom inšpektoráte v Michalovciach bolo z evidencie odhlásené. Dňa 23.05.2007 obžalovaný prihlásil do evidencie motorových vozidiel na Krajskom dopravnom inšpektoráte v Košiciach na svoje meno osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat šedej metalízy, VIN: H EČV: MI XXXBB. Pred prihlásením vykonal povinnú obhliadku vozidla npor. Z. M., vtedajší policajt na KR PZ, KDI Košice, ktorý nezistil, a ani bežnou vizuálnou obhliadkou nemohol zistiť také zásahy do vozidla, ako je zmena VIN.

Podľa obžaloby mal obžalovaný kúpiť motorové vozidlo od V. O. na súčiastky. Obhajobné tvrdenia M. A. spočívajúce v tom, že vozidlo kúpil za účelom opravy a následného používania síce našli oporu vo svedeckých výpovediach Z. O. a O. E. a nebol s nimi v rozpore ani výsledok konfrontácie medzi obvineným a svedkom Z. O., avšak všetky vyjadrenia menovaných pôsobia neiste a nejednoznačne.

Je nepochybné, že obžalovaný sa niekoľko rokov zaoberal dovozom, kúpou a opravami motorových vozidiel, v tejto oblasti podnikal najprv na základe živnostenského oprávnenia a od 06.05.2006 spolu s O. E. cez obchodnú spoločnosť M-E. A., s.r.o.. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že predmetom činnosti tejto obchodnej spoločnosti bola okrem iného aj oprava motorových vozidiel, vrátane opravy karosérií motorových vozidiel. Firma mala vlastnú opravárenskú dielňu, pričom obžalovaný tvrdil, že zakúpené havarované vozidlo v nej nemohol opraviť, nakoľko v tom čase nebola dielňa dostatočne vybavená a jej priestor bol obmedzený plochou prenajatej garáže. Tvrdenia obžalovaného v tomto smere boli síce objektivizované v rámci doplneného dokazovania výpoveďami svedkov T. K., v tom čase zamestnaného vo firme Módna tvorba, ktorá obžalovanému prenajímala garáž a podľa ktorého bola táto stavaná na jedno vozidlo a nebolo možné v nej vykonávať lakýrnické práce, Volkswagen Passat šedej metalízy videl na dvore pri tejto garáži v nepojazdnom stave, odkiaľ ho asi po mesiaci alebo po dvoch niekto zobral, tiež svedka B. U., podľa ktorého garáž využívaná ako dielňa pripomínala skôr sklad, nemohla byť využívaná na lakovanie vozidiel a P. G., podľa ktorého v garáži boli sťažené podmienky pre prácu na vozidle, obžalovaný začal vykonávať lakýrnické práce až keď si postavil servis. O priestorových pomeroch a vybavení garáže na K. XX v Košiciach, ktorú obžalovaný využíval v inkriminovanom období ako dielňu, vypovedajú aj fotografie, ktoré obžalovaný v obnovenom konaní predložil. Napriek uvedenému pôsobia nelogicky ďalšie tvrdenia obžalovaného, že motorové vozidlo Volkswagen Passat šedej metalízy, ktoré zakúpil od V. O., dal opraviť toho času nebohému L. K., ktorý mal mať lepšie vybavenú dielňu. Spolupráca obžalovaného s L. K., zomrelým XX.XX.XXXX, bola potvrdená výpoveďou svedka K. K., syna menovaného, ktorý ale v štádiu prípravného konania uvádzal, že nerozumie prečo by dal obžalovaný opraviť vozidlo jeho otcovi, keď mal veľmi dobre, neporovnateľne s dielňou jeho otca, zariadený servis s lakérňou. Avšak, na hlavnom pojednávaní pozmenil svoju výpoveď, keď tvrdil, že mal na mysli vybavenie dielne obžalovaného z roku 2016. Svedok sa ku skutku samotnému vyjadriť nevedel, ale na rozdiel od prípravného konania už tvrdil, že jeho otec mal na tú dobu slušne vybavenú dielňu. Súd hodnotí výpoveď svedka K. K. z prípravného konania po obsahovej a faktickej stránke ako kontinuálnu na situáciu s rokom 2007, kedy jeho otec ešte žil, a výpoveď z hlavného pojednávania ako nevierohodnú, pretože je nelogické, aby svedok porovnával dielňu svojho otca s dielňou obžalovaného po desiatich rokoch. Neosvojil si súd tvrdenie svedka, že za jeho výpoveďou z prípravného konania, ktorá vyznela v neprospech obžalovaného, bola celková atmosféra, ktorú vyšetrovateľ pri jeho výsluchu vytvoril, keď navodil stav, že obžalovaný chce hodiť trestnoprávnu zodpovednosť na jeho otca, ako aj formuláciou jeho vyjadrení do zápisnice o výsluchu.

Obžalovaný M. A. podložil svoju obhajobu rozhodnutím Mesta Košice, ktorým chcel preukázať, že v inkriminovanom čase nedisponoval priestorom, v ktorom by mohol vykonávať lakovacie práce. Skutočnosť, že obžalovaný v inkriminovanom čase nemal stavebné povolenie na výstavbu servisu však nevylučuje, že sa lakovacie práce fakticky v priestoroch jeho autoservisu mohli vykonávať. Nelogicky vyznieva aj skutočnosť, že obžalovaný, ktorý bol v danej oblasti odborne zdatný, nevedel popísať rozsah poškodenia motorového vozidla v čase jeho kúpy a označiť konkrétne opravy, ktoré bolo potrebné na vozidle vykonať, aby bolo uvedené do pojazdného stavu. Aj napriek tomu toto vozidlo kúpil od svedkyne O..

Neštandardné je tiež, že absentujú akékoľvek doklady o oprave vozidla.

V neprospech obžalovaného je možné hodnotiť aj listinu - stavebné povolenie, ktorým bola spoločnosť M-E. A., s.r.o. povolená výstavba dvojpodlažnej prístavby k už existujúcemu jednopodlažnému objektu na parcelách č. 216/3, 216/4 a 216/5. Nebola povolená dvojpodlažná nadstavba na miestnosť o veľkosti

jednej malej garáže, ktorú mal obžalovaný ako to tvrdil využívať v inkriminovanom čase ako dielňu. V nadväznosti na uvedené poukazuje súd na výpoveď svedka P. G., ktorý vypovedal o tom, že obžalovaný mal v prenájme dve garáže. S tým korešponduje aj výpoveď svedka O. E., spolukonateľa vo firme M-E. A., s.r.o. z hlavného pojednávania, že bol to práve nebohý L. K., ktorý sem-tam nosil do ich servisu niečo nalakovať. Je na škodu veci, že na hlavnom pojednávaní už nebolo možné vypočuť ako svedka L. K., ktorý by sa s určitosťou vedel k veci vyjadriť a ktorého obžalovaný zatiahol do tohto prípadu, aby tak odvrátil podozrenie zo spáchania skutku.

Výsledky právnej pomoci rakúskych orgánov činných v trestnom konaní jednoznačne preukazujú, že v období od 18.10. do 21.10.2007 bolo v Rakúsku, Viedeň 3, Linke Bahngasse 13 neznámym páchatelom odcudzené osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Passat, EČV: W-XXXXX S, ktoré bolo vo vlastníctve spoločnosti O. AG. Cena odcudzeného motorového vozidla bola znalecky stanovená na 11.300,00 € bez DPH. Poistovňa Wiener Städtische, Vienna Insurance Group vyplatila poškodenému uvedenú sumu, preto sa poškodený vzdal vrátenia vozidla a poisťovňa, ktorá sa stala vlastníkom odcudzeného motorového vozidla, sa z ekonomických dôvodov vzdala práva na prevzatie tohto vozidla v prospech Slovenskej republiky.

Závery znaleckého skúmania jednoznačne preukázali, že na vyššie označenom motorovom vozidle došlo k zmene identifikačného čísla, keď na ňom bolo vyrazené identifikačné číslo motorového vozidla, ktoré kúpil obžalovaný od V. O.. Tieto výsledky znaleckého skúmania, ako aj obdobie kedy došlo k odcudzeniu vozidla zn. Volkswagen Passat rakúskemu majiteľovi svedčia jednoznačne pre to, že nikto iný okrem obžalovaného nemohol mať záujem a nemohol dať vyraziť identifikačné číslo legálne zakúpeného motorového vozidla na vozidlo ukradnuté v Rakúsku. Navyiac, obžalovaný mal pre takýto postup aj technické prostriedky a dobré vzťahy na dopravnom inšpektoráte prostredníctvom svedka Z. M.. Je nelogické, aby niekto iný okrem obžalovaného, menovaného pracovníka dopravného inšpektorátu, či V. O. vedel aké VIN číslo má vozidlo, ktoré obžalovaný od O. kúpil. Obžalovaný, ako to vyplývalo z dokazovania, bol jediným človekom, ktorý mal motív dopustiť sa prejedného skutku. V kontexte všetkých okolností prípadu vyznieva absurdné, aby to bol L. K., ktorý sám od seba, prípadne proti vôli obžalovaného vyrazil na ukradnuté rakúske motorové vozidlo VIN číslo vozidla, ktoré obžalovaný legálne kúpil. Pokiaľ obžalovaný v rámci druhej výpovede na hlavnom pojednávaní uvádzal, že L. K. nemusel vykonať opravu ním zakúpeného vozidla sám, nič nenasvedčuje pre to, aby do tejto činnosti bola zapojená nejaká ďalšia osoba.

Vozidlo s pozmeneným VIN číslom využíval obžalovaný, ktorý dňa 28.11.2007 požiadal na KDI Košice o vykonanie zmeny držiteľa a vlastníka vozidla na M-E. A., s.r.o.. Za súhlasu spoločnosti bolo motorové vozidlo od toho istého dňa vedené na označenú spoločnosť. Naďalej ho používal obžalovaný, ale aj jeho spoločník E. a ako to vyplýva z výpovedí svedkov M. E., M. J. a P. C., zamestnancov spoločnosti M-E. A., s.r.o., vozidlo bolo využívané na služobné účely aj nimi, prípadne klientmi servisu.

Dňa 20.07.2011 bolo vozidlo Volkswagen Passat, EČV: KE XXXFE, účastníkom dopravnej nehody v katastri obce Z. T.. Zo záznamu dopravnej nehody a zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody s prílohou, ktoré predložil obžalovaný v novom konaní, vyplýva, že pri tejto dopravnej nehode došlo k poškodeniu ľavého predného blatníka a ľavej časti čelného skla. Vozidlo bolo po dopravnej nehode obhliadnuté, pričom okrem spomenutého poškodenia neboli zistené žiadne iné závady na vozidle, teda ani pozmenenie identifikačného čísla. Na mieste dopravnej nehody bolo vykonané aj pátranie v evidenciách a to s negatívnym výsledkom, teda vozidlo nebolo v pátraní. Skutočnosť, že pri obhliadke vozidla dňa 20.07.2011, ktorá vzhľadom na jej trvanie (od 14,26 hod. do 15,18 hod.) musela byť dôkladná, nebolo zistené pozmenenie VIN korešponduje síce s tvrdením svedka Z. M., ktorý vykonal pri prepise vizuálnu obhliadku karosérie a motora osobného motorového vozidla Volkswagen Passat evidovaného na obžalovaného a nezistil znaky menenia identifikátorov však nevylučuje, že skutok sa stal, že obžalovaný konal spôsobom kladeným mu za vinu.

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku stotožnil sa súd s obžalobou keď konanie obžalovaného M. A., ktorý previedol na seba a užíval vec pochádzajúcu z trestnej činnosti v úmysle zakryť jej pôvod v trestnej činnosti, čím získal pre seba väčší prospech, právne posúdil ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Konanie obžalovaného totižto naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného zločinu po stránke objektívnej, ako aj po

stránke subjektívnej, pretože obžalovaný konal formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste pre obžalovaného vychádzal súd z dôkazov, ktoré k osobe M. A. na hlavnom pojednávaní vykonal a následne aj vyhodnotil postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Pri rozhodovaní o treste sa súd okrem základných zásad trestného stíhania riadil aj zásadami ukladania trestov podľa § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona.

Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má však postihovať iba páchatela, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Priťažujúce ani poľahčujúce okolnosti, na ktoré by takisto mohol prihliadnuť, súd na strane obžalovaného nezistil.

Zákon v svojej osobitnej časti ustanovuje pre konkrétne trestné činy len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pre zločin podľa § 233 ods. 2 Trestného zákona je to sadzba 3 až 8 rokov. Trestný zákon však dáva súdu možnosť zvoliť aj iný druh trestu, v rámci zákonnej sadzby jeho výmery, ktorý je možné uložiť samostatne, prípadne uložiť viac druhov trestu.

V danom prípade súd pre obžalovaného zvolil peňažný trest, ktorého funkciou je v podstate odčerpanie majetkového prospechu, ktorý obžalovaný získal trestnou činnosťou. Majetková povaha tohto trestu naznačuje, že je vhodným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu práve v prípadoch ako je tento, kedy sa páchatel dopustil trestného činu zo ziskuchtivosti a nerešpektoval nedotknuteľnosť cudzieho majetku. Súd vymeral obžalovanému peňažný trest na 1.000,00 € v rámci rozpätia sadzby uvedenej v § 56 ods. 1 Trestného zákona, pričom zohľadniť okrem iného aj dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku. Súd pritom poukazuje na to, že výmera ukladania peňažného trestu nie je obmedzená hodnotou majetku získaného posudzovanou trestnou činnosťou.

Aj napriek tomu, že vymožitelnosť peňažného trestu je v tomto prípade daná, obligatórne uložil súd náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov a to pre prípad, ak by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice II. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Osoby, ktoré sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2), pokiaľ obžalovaný výslovne nevyhlási, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech týmito osobami
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.